Res

so

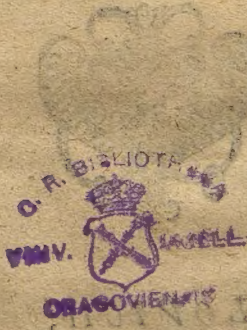
REGNI POLONIÆ
Magnique Ducatus
Lithuaniæ
SENATORUM
Ad Declaratorias
SENATORUM
REGNI SUECIÆ
Responsoriæ.

LOVICII,

Anno à partu virgineo M. DC. LVI.

C. R. BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVIENSIS

Nos Senatores Inclyti Regni Poloniæ, Magni Ducatus Lithuaniæ, Illustribus, Magnificis & generosis Dominis Senatoribus Regni Sueciæ, Vicinis & Amicis nostris observandißimis, salutem & prosperam rerum incolumitatem.

Llustrissimi, Illustres & Generosi Domini Vicini, Amici observantissimi, Non veteris tantum inter inclyta Regna hoc est instituti, sed conventionum & pactorum fide stabilitum, ut quamvis Serenissimis Regibus nostris non desint aliquæ dissentiendi causæ, Regna tamen hęc amplissima quæ publicæ conventiones expresè voluerunt esse nominata, in eo debeant impendere curam ac solicitudinum vires, quatenus gentium ac populorum utrorumque Regnorum publicæ sit prospectum tranquillitati, idque muneris vel utriusque Gentis amplissimo Senatui est commissum, ut eo mediante fida pax & fides pactorum inconcussa maneat. Rite igitur atque ordine id à Dominationibus vestris factum est, quod vetusto mori insistentes vestræ illustrissimæ Dominationes, de his quæ ad communem Regnorum quietem visum est pertinere, per literas suas, quas ab ablegato earundem

 non

non ita pridem accepimus, Nobis prout candor mutuus postulat, aperire voluerint; Quod pronum in utilitatem publicam studium vestrarum Illustrissimarum Dominationum, ut gratissimo acceptamus animo, ita præter omnem spem ac expectationem, imo meritum nostrum, intelleximus, vestras Illustrissimas Dominationes nos remissæ curæ pacis arguere ; At nos conscientia pactorum tuti, Judicem orbem Christianum non fugimus, nihil à nobis commissum nec omissum esse, quod ad mutuam benevolentiam, sacrosanctam pactorum fidem, inter hos Reges & populos facere videbatur. Quamprimum enim S. R. Majestas Dominus noster clementissimus rerum in Polonia potitus est, quamvis adhuc haud paucorum Annorum induciarum continuandarum restaret spatium, autor tamen serenissimo Regi fuit hic senatus, ut interventu Principum Christianorum pax solida & duratura utrisque constaret populis. Quo nomine viri illustrissimi Legati Ordinis Senatorii & Equestris miserant Lubecam, ut ea quæ pacis sunt, agerent. Quod ut factum est, ita studium Legatorum nostrorum Illustrissimorum, quo ferebantur in solidam conjunctionem Inclytorum Regnorum, viderunt Principes Amici utriusque Gentis, & sinceritatis ac candoris nostri omni exceptione majores extiterunt testes, ita ut quamvis primus re infecta solveretur consessus, continuare eundem paucorum mensium interjecta mora, pacis structio non dubitarent ; Quibus autem de causis & continuatus actus iste non sortitus sit optatum finem, id judicii nobis non sumimus, Cum autem ultimis Standorffensibus pactionibus provisum sit, ne ex levibus occasionibus in odia publica & bella exasperentur Reges & Regna nostra, ac non semel tantum, sed & iterum, durante interstitio, hi pacis publicæ tractatus reassumerentur, & quamvis iidem non succederent, illæsæ tamen ab utrimque manerent induciæ, Nobis authoribus ablegavit in Sueciam S. R. Majestas delegatum Consilium, qui & testaretur pronam Suæ Majestatis voluntatem & vestram expiscaretur. Quo quamprimum detulit hoc Sacræ Re-

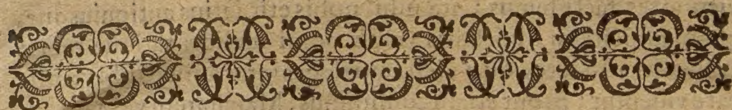
giæ

giæ Majeſtati Domino noſtro Clementiſſimo, vos non alieno animo eſſe ad reaſſumendos tractatus, & compendii cauſa invitare, ut Sacra Regia Majeſtas Dominus noſter clementiſſimus & Reſpubl. cum plena poteſtate Legatos ablegarent Stockholmiam, qui ibidem de negotio Principali tranſigerent, ipſa intempeſta Hieme, occluſo Oceano, miſit ablegatum ſuum Generoſiſſimum Dominum Morſtenium, qui apertè teſtaretur, non ſimulatam Majeſtatis Suæ in pacis ſtudium voluntatem, ac is idem ut eſſet prænuntius futurorum Legatorum, qui jam tum viri Illuſtriſſimi erant deſtinati. Quamvis enim ſatis grave viſum ſit Sacræ Regiæ Majeſtati, non intermedio loco reaſſumi debere tam graviſſimum negotium, facilè tamen aſſenſa eſt Sacra Regia Majeſtas, cum non id tantum animo conciperet, ut per hos legatos vetuſta componerentur diſſidia, ſed præcipuè ut compoſitis iis, ſtrictior amicitia & fœdus perpetuum contra communes hoſtes iniretur. Qui legati cum jam eſſent in procinctu, moram promovendi iter deſtinatum interpoſuit non habita accepti internuntii noſtri notitia, de quo poſtmodum ex literis Illuſtriſſimarum Dominationũ Veſtrarum intelleximꝰ, quod in conſpectũ Regis veſtri ne admiſſus quidem eſt, tum nec literæ fidei ab eo acceptæ, nec auditus à Rege veſtro, ut exponere poſſet Regis noſtri deſiderium ſincerum pacis. Quo autem nomine reus fuerit hic internuntius certè ſatis levi, vel vobis ipſis Judicibus, ſi præjudicium deponatis, ob intermiſſam unam interpretationem, quæ non à legibus pactorum eſt juſſa, ſed exemplo tantum eorundem pactorum inter nos inolevit. Quod ipſum nec ſtudio factum fuiſſe, in promptu nobis erat, cum proximè præteritas literas ad Sereniſſimum Veſtrum per Generoſiſſimum Kockium exaratas, legiſſetis è voto veſtro & intentione ſcriptas, cum ipſe internuntius alias venturas è Polonia promitteret, atque promiſſo jam ſteterit. Cum certè tam levis iſte defectus, affectum ab utrinque ſincerum, ad conciliationem animorum negotiumque ſtabiliendæ Pacis inter hæc Regna perpetuæ, turbare non debuiſſnt. Quo factum eſt ut

nescii legati nostri, quo tandem res eruptura esset, subsisterent paulisper ad informationem internuntii, quò tandem dirigendum esset iter, cum iterum aliæ expectantur literæ è Polonia in Sueciam; Princeps Legationis Vir Illustrissimus Castellanus Kioviensis fato cedit, ac ita nova successit cura Serenissimæ Regiæ Majestati de surrogandis novis Legatis, qui & jam nominati sunt. his diebus abituri cum plena potestate à Serenissimo Rege & Republ. Quod quidem negotium longè gravissimum, quamvis optaremus tractari interventu mediantium Principum, quod etiam ex pactis conventis faciendum esset, & ne optimè meriti de nobis Principes, qui Nobis jam operam suam semel impenderant, immeritò à Nobis exclud. videantur, si tamen Serenissimo Regi vestro, ac vestris Dominationibus Illustrissimis magis expedire communi tranquillitati videatur, eo compendio rem tanti momenti transigi, nec nos ab eo consilio alieni sumus, saltem tamen Serenissimi Regis Christianissimi, & Electoris Brandeburgici Oratores in Regia vestra existentes adhibendos esse putamus. Interim verò non dubitamus de serenissimi vestri Regis inter Reges usitatâ humanitate, quod & gratè jam nostrum Ablegatum acceperit, atque eundem cum testificatione reciproci affectus ac pronæ in tranquillitatem publicam voluntatis dimiserit. Cæterum quemadmodum nihil antiquius habuimus, quam conservationem publicæ fidei initorum pactorum, Ita declaratæ Illustrissimarum Dominationum Vestrarum erga Nos voluntati, parem studiorum significationem referimus, ac prosperrima omnia, diuturnamque Incolumitatem ex animo precamur.

Datæ Lovicii, 15. Maij.

1655.

SERENISSIME AC POTENTISSIME IMPERATOR.

Domine Frater, consanguinee, & amice Charissime.

Uæ pro consueta nobis erga Majestatem vestram fiducia, de causis hujus belli, partim per literas, partim per Ministros nostros, Majestati vestræ explicuimus, ea Majestati vestræ jam pridem cognita esse non dubitamus. Huic armorum nostrorum Justitiæ ita suffragata est divini Numinis bonitas, ut pluries fuso fugatoque hoste, expulsoque demum Rege Poloniæ, maximam illius Regni partem ditionis nostræ fecerimus, compluresque urbes, & inter has Cracoviam, caput Regni, ante paucos dies ceperimus; certâ spe freti, Deum opt. Max. consilia, actionesque nostras porrò prospero eventu beaturum. Cumque huius rei lætitia, non ad nos duntaxat, verum etiam amicos nostros pertinere debeat, pro singulari illo, quo Majestatem vestram æstimamus, affectu, eandem Majestatem vestram huius rei participem facere voluimus, nullo modo dubitantes, quin vestra Maj. pro optima erga nos voluntate sua, illius gaudii sensu haud leviter tangatur.

Atque ut per hosce successus nostros Majestati Vestræ, vicinio-

viciniores facti sumus; ita nihil nobis erit serius antiquiusque, quam amicitiam Majestatis vestræ omni meliori ratione tueri; & iis rebus studere, quæ vicinitatis leges inter amicos sibi vendicare videntur; prout etiam confidimus, Majestatem vestram paria semper relaturam, affectumque nobis conservaturam. Hæc & non nulla alia commisimus Residenti nostro apud Majestatem Vestram, ut Majestati Vestræ convenienter; referret majorem in modum Majestatem Vestram rogantes, ut Majestas Vestra eidem fidem adhibere velit, adeoque super iis, quæ propositurus est, animum suum declarare, amicitiæ mutuæ expectationique nostræ congruentissimum, quibus finientes Majestatem Vestram divinæ tutelæ ex animo commendamus, omniaque læta & prospera Majestati Vestræ comprecamur. Dabamus Casimirio ad Cracoviam, die 12. Octobris Anno 1655.

Majestatis Vestræ

Bonus frater consanguineus & amicus

Carolus Gustavus, &c.

